

er udøvet fra denne Side, har ſkaffet ſamvittighedsfulde og udholdende Lærere, være nænſom med at ſlaa ihjel, naar der ikke var meget afgjørende Grunde derfor, i Særdeleſhed da Sagen ikke var af ſtor finantiel Betydning. Iſtebeſtomindre har jeg ſagt, at jeg ligeoverfor Seminarernes Betydning og Virkſomhed vilde tro at kunne forſvare at gaa ind paa Endringsforſlagene under Nr. 5, 8 og 9, men derimod ikke paa Forſlaget under Nr. 7, og naar jeg kan gaa ind paa denne Bet. er dette begrundet dels i, at det maatte kan viſe ſig, at der ved Indretningen af det nye Seminarium, ſom ſkal omfatte de to ældre, kan bødes noget paa Tabet af det ene Seminarium, dels og væſentlig i, at ſaa dog dette Spørgsmaal, i alt Fald indtil Videre, kunde ſaa en Afſlutning, ſaa at det ikke atter og atter ved Forhandlingerne i Rigsdagen ſkal drages frem; men ved Siden deraf er det ogſaa begrundet i, at der netop ved Forſlaget under Nr. 8 kan ſiges at opnaas en noget større Faſtſhed og en noget større Anerkjendelse af Seminarernes Betydning, end der kunde opnaas navnlig ved Forſlaget under Nr. 7. Det er af diſſe Grunde, at jeg er gaaet ind paa dette Forſlag, og jeg ſotter endnu til, at dette ikke blot, ſom nævnt af en æret Rigsdagsmand (H. C. D. Müller), betyder, at jeg vil tage Sagen under alvorlig Overbetælle, thi denne Erklæring kunde jeg ganſke ſikkert afgive, uden at nogetſomhelſt Endringsforſlag blev vedtaget, men jeg kunde ikke forhindre, at man ſaa vilde mene, at det ikke havde Noget at betyde — det ſtod i alt Fald frit for at ſige det — men her er ikke Tale om dette, her er Tale om en Ordning, ſom nødvendig maa føre til, at det ene Seminarium bliver ophævet; thi det kan den ærede Rigsdagsmand virkelig ikke for Alvor mene, at man ikke kunde vide, hvad Rigsdagen kunde falde paa, naar Folkethinget ved en Lønningslov havde indſtrænket ſig til at faſtſlaa de 4 Seminarier og derved tydeligt tilkjendegivet, at Meningen var, at det 5te Seminarium ſkulde nedlægges — han kan ikke mene, at dette ſkulde virke til, at den Løndent, der har viſt ſig ſaa ſtærk i Folkethinget, nu ſkulde blive ſaa ſvag, at den ikke længere ſkulde gjøre ſig gjældende. Jeg

kan ikke blot ikke tvivle paa, at det vil blive en Foranledning for Miniſteren til at foreſlaa det 5te Seminarium nedlagt, men vedtages dette, maa jeg anſe det for nødvendigt for Miniſteren at foretage de Underſøgelſer og tilvætebringe de Dplyſninger, ſom ere fornødne for, om ikke ligefrem i den første Samling derefter — thi dette kan let blive en Umulighed — ſaa dog i den næſtſølgende Samling, naar der bliver Spørgsmaal om paany at forlange de materielle Betingelſer for Seminarerne, da at forelægge Forſlag om Maaden, hvorpaa Nedlæggelſen af et af de nyde Seminarier ſkal ordnes. Derfor ſiger jeg, at dette er et beſtemt Offer og, jeg påſtaar, et større Offer fra min Side, end det fra den anden Side er at gaa ind paa det første Forſlag om at lade Husleiegodtgjørelſerne blive ſtaaende, og med Hensyn til Examinationskommiſſionerne at tiltræde Forſlaget, ſom det er kommet fra Landsthinget, hvilket hverken er at følge Flertallets oprindelige eller Miniſterens oprindelige Forſlag, men at gaa den Mellemvei, ſom hele Situationen synes mig naturligt at kunne begrunde.

H. C. D. Müller: Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgſbro) mente, at vi vilde gaa os ſelv for nær, hvis vi nu gæve efter her, hvor vi dog ikke fik et eneſte af ſamtlige Spørgsmaal afgjort paa den Maade, ſom vi havde ønsket det. Det er en meget let Betragtning af denne Sag, naar man nu ſiger, at vi her have maattet give efter i alle Spørgsmaalene. Lad os ſe, hvorledes Lovforſlaget oprindeligt forelaa, og man vil da forbaufes over de mange Punkter, hvori der er ſket Forandring gennem Forhandlingerne i Udvalget, gennem den Hensyntagen, ſom har fundet Sted fra Miniſteriets Side, da Lovforſlaget igjen atter blev forelagt, og endelig overfor Landsthinget. Folkethinget har ſaaledes ſat det ſtore Punkt igjennem, at Profefſorerne ſkulle holde frie Forelæſninger, ingen af de efter en vis Dato nyansatte Profefſorer ſaar Betaling for deres Forelæſninger, men jeg ſkal her nævne, at f. Ex. i de Aar, da jeg blev Student, vare Forelæſningerne for en Profefſor en Studtægt